

Loven har følgende Hovedindhold:

I. *Apotekers Oprettelse og Apotekerbevillingers Meddelelse.* For at drive Apotekernæring udkræves, ligesom hidtil, *kongelig Bevilling.* Nye Apoteker oprettes ved kongelig Resolution, der angiver det Omraade, indenfor hvilket Apoteket skal ligge, hvorimod Justitsministeriet træffer de nærmere Bestemmelser om et Apoteks Beliggenhed indenfor det bestemte Omraade; Apoteker kan kun flyttes med Justitsministeriets Samtykke og kun nedlægges ved kongelig Resolution. Apotekerbevillinger gælder kun for *Indehaverens Person* og bortfalder ved dennes Død eller Fratræden (om et Apoteks Drift ved Bestyrer, om dets Bortforpagtning, om dets Drift af Dødsboet o. s. v. se ndfr.). Naar de bliver ledige, gaas frem efter Bestemmelserne i Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse af 30. April 1909 § 8, 1ste Stykke, (o: vedkommende Afdeling af Sundhedsstyrelsen udfærdiger Bekendtgørelse om Ledigheden, modtager Ansøgningerne og sender dem med en Udtalelse til vedkommende Myndighed). Ingen kan drive mere end *et Apotek* ad Gangen undtagen midlertidigt ved Forflyttelse eller ved Køb. (Hertil føjes med Hensyn til de hidtil salgbare Apotekerprivilegier*), at disse, indtil anderledes maatte blive bestemt ved Lov, dog vedblivende kan være Genstand for Overdragelse til Personer, som godtgor at være i Besiddelse af de til Erhvervelse af Apotekerbevilling fornødne Kvalifikationer; dog maa vedkommende have kongelig Bevilling efter de almindelige Regler. Derhos skal der til Apotekerfonden (se ndfr.) erlægges en Rekognition paa 1,000 Kr., hver Gang der finder Ejerskifte Sted ved et af disse Privilegier). — Bevilling til Oprettelse eller Drift af et Apotek kan som Regel ikke

*) Der skelnes mellem 1) de Privilegier, som eksisterede ved Udfærdigelsen af kongelig Resolution af 23. December 1842, og som ejes af Indehaveren og kan være Genstand for Køb og Salg (almindelig benævned: de „reelle“ Privilegier), og 2) de efter 1842 oprettede Privilegier, der vil være at betragte som „personelle“ Privilegier, der ikke lkan være Genstand for Køb og Salg. — „Privilegium“ er det samme som „kongelig Bevilling“. Loven bruger Ordene „Privilegium“ og „Bevilling“ i Flæng.